13.10.2010.G.

Dragi roditelji malog Lovre,

Danas ujutro kada sam išao na misu primijetio sam da je na oglasnoj ploči ispred crkve neka osmrtnica s plavim rubom. Prišao sam bliže i vidim da je umro Lovro Poljak, a ispod vidim da je imao 4 godine. Prvo sam pomislio: "O dragi Bože izgleda da ti je ponestalo anđela pa si k sebi uzeo malog Lovru da ti pomogne." Onda sam se pokušao prisjetiti čije bi to dijete bilo i kako to da nisam ništa čuo o njemu i njegovoj bolesti. Mislio sam, ako stignem otići ću mu na sprovod. Poslije mise išao sam u jednu pekaru po kruh i vidim da je prodavačica nekako tiha a prije se uvijek znala zezati. Pa ju pitam da gdje je smiješak za kupce. A ona veli da je čula jako žalosne stvari, umrlo je jedno dijete, i da nema goreg kada se to dogodi roditeljima. Izađem iz pekare i sretnem svoju kumu i odemo na kavu. Ona mi kaže da je jučer bila u vrtiću, išla je po svojeg sina, i da su se u jednom trenutku skupile "tete" i kazale da je umro mali Lovro. Onda mi je ona objasnila tko je mali Lovro i tko su mu roditelji, od čega je bolovao. I kako su roditelji s njim trebali ići u Međugorje, gdje smo mi bili ovaj vikend, ali nisu išli jer se malom Lovri najedanput pogoršalo zdravstveno stanje.

Nisam mogao doći na sprovod, ali sam osjetio nekoliko puta potrebu da vam nešto kažem, kada bih vas poznao. Tako je mi je došla ideja da vam napišem ovih nekoliko rečenica. Kako god će vam zvučati sada ove moje riječi, nemojte mi zamjeriti, jer ja znam da je tako a vama je to sada teško prihvatiti. Budite sretni i ponosni. Vaš Lovro, anđeo mali, sada je kod Gospodina. Njemu je sada prekrasno, on je sada sa Gospodinom. I da ga sada pitate, on vam se ne bi htio vratiti. On je sada kod Njega, u njegovom naručju. I sretan je i veseo. I voli vas, vas, svoje roditelje. I čekat će vas i moliti Gospodina za vas. Sada imate još jednog velikog zaštitnika, svojega malog Lovru, koji gore moli za vas i zagovara vas pred Gospodinom. A vi se ne trebate za njega više

moliti. On je sada u sigurnim rukama. I znam da vam je možda teško ovo prihvatiti, kao roditeljima, ali ako vjerujete u Gospodina, onda sigurno znate da je vašem Lovri sada puno ljepše nego za života na zemlji. Ja to znam, vjerujte i vi. A kako znam? Pa, ne bi me Duh Sveti nadahnuo da vam napišem ovo pismo da nije tako. Možda vam i Lovro hoće poslati takvu poruku.

TATA I MAMA, NEMOJTE BITI TUŽNI, MENI JE PREKRASNO. PUNO ĆU SE MOLITI ZA VAS. ČEKAM VAS JEDNOG DANA DA DOĐETE K MENI. VAŠ LOVRO.

Evo, to bi bilo to. Nisam bio na sprovodu ali pišući ovo pismo skoro cijelo vrijeme sam plakao. Ali, mogu vam reći da sam razmišljao kakve su to suze. I sretno zaključio da sam plakao suze radosnice jer je mali Lovro s anđelima kod Gospodina. I puno, puno mu je ljepše nego nama.

Blagoslovio vas dragi Bog.